

OBSAH

Redakcia

Svätý Artemide Zatti: vzor pre nás všetkých.

Str.1

Formačný projekt

Hľa, stojím pred dverami a klopem: modlitba a slovo.

Str.3

Poznať jeden druhého

ADMA V Portugalsku.

Str.6

Odovzdaj, dôveruj a usmievaj sa

List halvného predstaveného Don Ángela Fernández Artimeho - Úvod.

Str.8

400. výročie smrti svätého Františka Saleského

Svätý František Saleský a Duchovné Sprevadzanie.

Str.9

Z milosti prijaté

“Pane, ak chceš, môžeš ma uzdraviť” - Don Giuseppe Quadrio a Maria Pia.

Str.12

Rodinné správy

- ADMA Duchovná obnova pre mládež.
- ADMA Primárne duchovné ústranie.

Str.13

- Miestna ADMA Oratória Don Bosco
Jaboatão dos Guararapes, Brazília.

Str.14

REDAKCIA

SVÄTÝ ARTEMIDE ZATTI: VZOR PRE NÁS VŠETKÝCH

Milí členovia Združenia

Začali sme nový pastoračný rok a prišli sme do druhej formačnej témy tohto pastoračného roka. Formačná ponuka, ktorou sa riadime nám pomáha objaviť základy kresťanského života, vrátiť sa k tomu prameňu života, z ktorého žijeme naplno naše povolanie a ktorý nám dáva silu k službe.

Druhá formačná téma: **“Hľa stojím pred dverami a klopem: modlitba a slovo.”** nám pomôže postaviť do centra modlitbu ako podstatný prvok kresťanského života, ako dialóg lásky s Otcom, ktorý *“nám hovorí prostredníctvom svojho Syna a uschopňuje nás, aby sme aj my hovorili k nemu so synovským duchom.”*

Naša druhá formačná téma sa prozreteľne spája s blízkosťou veľkej udalosti, ktorá spája v radosť celú saleziánsku rodinu a celú Cirkev, a ktorú aj my členovia ADMA chceme prijať s veľkou radosťou: **svätorečenie Artemide Zattiho** dňa 9. októbra 2022.

Bolo to múdre rozhodnutie, lebo Artemide sa stal svätým v modlitbe a v jednoduchom dialógu s Otcom a isto teraz sprevádza naše formačne stretnutia a naše úvahy v tomto mesiaci.

O Artemidovi sa dozvedáme, že ako mladý emigroval do Argentíny,

“Sa prehlboval a dozrievail jeho hlboký vzťah s Bohom.”

*“kde sa prehlboval a dozrievail jeho hlboký vzťah s Bohom, pod vedením saleziána Karla Cavalliho, ktorý bol jeho farárom a duchovným vodcom. Artemide v ňom našiel pravého priateľa, múdreho spovedníka a kvalitného duchovného vodcu, ktorý ho viedol k pravidelnému modlitbovému životu v každodennosti a k sviatostnému životu v rámci týždňa. **V knižnici svojho farára sa dostal aj k životopisu dona Bosca a bol ním očarený. To bol skutočný začiatok jeho saleziánskeho povolania.***

Bola to zaiste jeho životná skúsenosť – jeho túžba stať sa kňazom, jeho vstup do noviciátu, jeho schopnosť prijať a obetovať Bohu chorobu, ktorá mu zabránila ísť ku kňazstvu, dar uzdravenia, ktorý si vyprosil od Márie, jeho úprimná a veľkodušná profesia saleziána koadjútora a nakoniec jeho služba lásky chorým – to všetko bolo založené na veľkej viere a intenzívnom dialógu modlitby s Otcom, v poslušnosti jeho vôle a v odovzdanosti najsvätejšej Panne.

Pestujme si teda aj my túto túžbu a prosme si spoločne – na príhovor Artemideho a Márie Pomocnice – dar modlitby, aby ona bola v centre našich projektov a plánov, aby modlitba bola srdcom našich stretnutí a motorom našich aktivít. Iba modlitba nás oživuje a len modlitba nás zachová živými a plodnými ako združenie.

*Renato Valera,
prezident primárnej ADMA*

*Alejandro Guevara,
primárny duchovný animátor Združenia ADMA*

FORMAČNÝ PROJEKT

ECCO STO ALLA PORTA E BUSSO: PREGHIERA E PAROLA

“Preto ju ja vyvábim, zavediem ju na púšť a prehovorím k jej srdcu.” (Oz 2,14)

Boh, sám je dialógom lásky (ako Trojica) a volá nás, aby sme vstúpili do dialógu s Ním.

Modliť sa znamená vstúpiť do tohto dialógu s Bohom, ktorý nás hľadá a túži byť s každým jedným z nás.

“Modlitba je rozhovor, dialóg, rozprávanie sa duše s Bohom. Skrze ňu hovoríme s Bohom a Boh k nám hovorí spoločne; túžime po ňom a dýchame v ňom, a on nás inšpiruje recipročným spôsobom a dýcha na nás.” (Teotim VI, 1)

“Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.” (Ap 3,20)

Modliť sa znamená nechať dvere nášho srdca otvorené. Ako hovorí pápež František:

“Boh je priateľ, spojenec, ženích. V modlitbe s ním môžeme nadviazať vzťah dôvery natoľko, že v modlitbe Otčenáš nás Ježiš naučil obracať sa k nemu s celým radom prosieb. Od Boha môžeme prosiť o všetko, naozaj všetko; vyjadriť mu všetko, povedať všetko. Nezáleží

na tom, že sa vo vzťahu s Bohom cítíme nedostatoční: že nie sme dobrí priatelia, nie sme vďačné deti, nie sme verní manželia. On nás miluje aj tak. To je to, čo Ježiš definitívne vyjadril pri Poslednej večeri, keď povedal: “Tento kalich je novou zmluvou v krvi mojej, ktorá je vyliata za vás” (Lk 22,20). Týmto gestom Ježiš anticipoval tajomstvo kríža. Boh je verný spojenec: ak ľudia prestávajú milovať, on ich miluje naďalej, aj keď ho tá láska vedie na Kalváriu. Boh je vždy blízko dverí nášho srdca a čaká, kým ich otvoríme. A niekedy zaklope na srdce, ale nie rušivo: čaká. Božia trpezlivosť s nami je trpezlivosť otca, niekoho, kto nás veľmi miluje. Povedal by som, že je to trpezlivosť otca a matky. Vždy je nášmu srdcu blízky, a keď zaklope, robí to s veľkou nehou a láskou.”

“Toto som vám povedal, kým som ešte s vami. No Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.” (Jn 14,25-26)

Protagonistom modlitby je Duch Svätý, Duch Pána Ježiša, ktorý chce s nami žiť a kráčať každý deň. Chce vstúpiť do nášho srdca a prebývať v ňom.

Rovnako ako v podobenstve o milosrdnom Otcovi, Boh neustále skúma naše srdcia z diaľky a vždy dúfa, že sa k Nemu vrátíme, dokonca mu stačí aj to, že len naznačíme našu túžbu vrátiť sa.

Modlitba je v prvom rade otvorenosť voči tomuto pohľadu, k tomuto vzťahu, k daru svojej lásky, aby sme ju mohli vnímať, stretnúť sa s ňou, cítiť sa s ním milovaní a opätovať mu túto jeho lásku v našom každodennom živote.

“Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať. A prideme k nemu a urobíme si u neho príbytok.” (Jn 14, 23)

Tým, že k nám Boh hovorí vo Svojom Synovi (= v Slove), umožňuje nám, že môžeme k nemu hovoriť ako deti (=modlitba).

Modlitba je preto počúvanie Slova Pánovho, ktoré je nám dané, aby sme s ním vstúpili do plného spoločenstva a jednoty: ak sa zveríme Slovu,

postupne sa premeníme, pretože je účinné a uskutočňuje to, čo hovorí. Slovo musí byť prijaté nielen ako učenie, ktoré môže osvietiť našu myseľ, ale ako semeno, ktoré tajomne kľučí v našich srdciach a plodí život Ježiša. On je "rozsievač" a my sme pozvaní, aby sme boli "tí, ktorí po počúvaní Slova s dobrým a šľachetným srdcom ho strážia a prinášajú ovocie s vytrvalosťou". (Lk 8,15)

Keď sa zišiel veľký zástup a schádzali sa k nemu ľudia z miest, rozpovedal im toto podobenstvo: „Rozsievateľ vyšiel rozsievať semeno. Ako sial, jedno zrno padlo vedľa cesty. Tam ho pošliapali a nebeské vtáky ho pozobali. Druhé padlo na skalú. Vzišlo, ale uschlo, lebo nemalo vlahu. Ďalšie padlo do trnia, ale to vzrástlo s ním a udusilo ho. Iné padlo do dobrej pôdy. Vyrástlo a prinieslo stonásobnú úrodu.“ Keď to povedal, zvolal: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“ Jeho učeníci sa ho pýtali: „Čo znamená toto podobenstvo?“ On im nato povedal: „Vám bolo dané poznať tajomstvá Božieho kráľovstva, ostatným je dané len v podobenstvách, aby hľadeli, a nevideli, počúvali, a nechápali.

Podobenstvo znamená toto: Zrno je Božie slovo. Na kraji cesty sú tí, čo počúvajú; potom prichádza diabol a vezme slovo z ich srdca, aby neuverili a neboli spasení. Zrno, čo padlo na skalú, to sú tí, čo slovo s radosťou počúvajú, prijímajú ho, ale nemajú korene. Veria len načas a počas skúšky odpadajú. Zrno, čo padlo do trnia, to sú tí, čo počúvajú, ale v živote ich udusia starosti, bohatstvo a rozkoše života, takže úrodu neprinesú. Zrno, čo padlo do dobrej pôdy, to sú tí, ktorí počúvajú slovo s dobrým a šľachetným srdcom. Zachovávajú ho a vytrvalo prinášajú ovocie.

“Zvlášť odporúčam vnútornú modlitbu, ktorá zapája srdce, aby meditovalo o živote a vášni Pána. Ak o ňom často premýšľate v meditácii, vaše srdce a duša budú Ním naplnené; ak vezmete do úvahy jeho spôsob konania, vezmete jeho činy ako svoj vzor. On je svetlom sveta: preto v ňom, s Ním a skrze Neho môžeme byť osvietení a najstť jasnosť. Verte mi, k Otcovi sa môžeme dostať iba týmito dverami.” (Filotea II, 1)

Modlitba sa zameriava na zjednotenie s Bohom a naplnenie Jeho vôle, dáva nám správny pocit nášho utrpenia ako stvorenia a našej veľkosti ako detí, umožňuje nám rozoznať čítaním reality a histórie očami Božími, núti nás rásť v postojoch viery, nádeje

a pravej lásky.

“Nie je nič, čo by tak očistilo náš intelekt od jeho nevedomosti a našu vôľu od zlých náklonností ako modlitba, ktorá uvádza našu myseľ do božskej jasnosti a svetla a vystavuje našu vôľu teplu nebeskej lásky; je to voda požehnaní, ktorá tým, že nás postrekuje, robí rastliny našich dobrých túžob zelenými a opäť prekvitajúcimi, umýva naše duše od ich nedokonalostí a uhasí vášne v našich srdciach.” (Filotea II, 1-2)

“Pokúsme sa všetci modliť týmto spôsobom a vstúpiť do tajomstva zmluvy. Vžiť sa do modlitby v milosrdnom náručí Božom, cítiť sa zahalení tajomstvom šťastia, ktorým je Trojičný život, cítiť sa ako hostia, ktorí si nezaslúžili toľko cti. A zopakovať Bohu v zázraku modlitby: je možné, že poznáš iba lásku? Nepozná nenávisť. Je nenávidený, ale nepozná nenávisť. Pozná iba lásku. Toto je Boh, ku ktorému sa modlíme. Toto je žiarivé jadro každej kresťanskej modlitby. Boh lásky, náš Otec, ktorý na nás čaká a sprevádza nás.” (Pápež František)

Na tejto ceste je najlepším sprievodcom Mária, tá, ktorá vedela byť dobrou pôdou Slova, ktorá ho prijala svojím FIAT a vytvorila nielen v srdci, ale aj v tele.

Naučiť sa modliť

Svätý František Saleský nás v prvom rade pozýva, aby sme si pripravili srdce:

V prvom rade vám pripomeniem prípravu, ktorá pozostáva z nasledujúcich bodov. Navrhujem štyri spôsoby, ako vám pomôcť dostať sa do Božej prítomnosti.

Nechcete ich používať všetky spolu, vyberte si ten, ktorý vám najviac vyhovuje, v jednoduchosti a krátkosti.

- Prvým je živé a pozorné vedomie, že Boh je vo všetkom a všade a neexistuje miesto alebo vec, ktorá by nezjavovala jeho prítomnosť. Aj keď to vieme, často o tom neuvažujeme, a preto je to, akoby sme to nevedeli. Z tohto dôvodu, pred modlitbou, povedzte svojmu srdcu celým sebou, s hlbokým presvedčením: *“Moje srdce, Boh je presne tu!”*

- Druhým spôsobom je myslieť si, že on nie je prítomný len na mieste, kde ste, ale je určitým spôsobom prítomný v hĺbke vášho srdca. A vaše srdce je jeho privilegovaným a zvláštnym domovom!
- Tretím spôsobom je myslieť na nášho Spasiteľa, ktorý vo svojej ľudskosti z neba svojím pohľadom neustále sleduje všetkých ľudí na zemi.
- Štvrtým spôsobom je predstaviť si Spasiteľa v našom okolí, tak ako to zvyčajne robíme s priateľmi. Keď si však v kostole pred Oltárnou sviatosťou, vtedy predstava o prítomnosti Ježišovej je nielen duchovná, ale Spasiteľ a Vykupiteľ je skutočne pri tebe a ty si pri ňom (Filotea II, 1-2).

Druhým krokom je priblížiť sa k Slovu

“Vyberiem si state na modlitbu. Obnovujem vo svojom vedomí, že toto Slovo je plné Ducha Svätého a začínam ho čítať s postojom úcty a vnútornej sympatie s ním. Čítam a znova čítam text, až kým moja vnútorná pozornosť nezostane viac na určitých slovách, čerpajúc z nich určitú chuť, teplo, alebo kým nevnímam, že niektoré slová sa so mnou začínajú silnejšie spájať. Alebo tiež, keď rozumiem niektoré slová ako obzvlášť dôležité pre mňa, pre moju situáciu, pre našu cirkevnú komunitu alebo pre dnešný deň. Potom sa zastavím a začnem ich opakovať tichým hlasom, s dôrazom na srdce a na môj vzťah k tomuto Slovu, ktoré je Osobou, ktorá ku mne hovorí. Týmto spôsobom, zatiaľ čo opakujem tieto posvätné slová niekoľko minút, možno so zavretými očami, nie som ani tak pozorný k ich významu, ako skôr k tomu, kto som, čoho sú plné a kam by ma chceli vziať. Je to Slovo Božie, ktoré vo mne potom vzbudzuje úctu, strach, úctu. Ako učil Origenes, je to slovo naplnené Duchom Svätým. **Keď počúvam Slovo, opakujem ho alebo mu jednoducho venujem pozornosť, je to Duch Svätý, ktorý vo mne pôsobí. Vzťah, ktorý je nadviazaný so Slovom je realizovaný Duchom Svätým a je v ňom. Je to Duch, ktorý ma otvára tomuto postoju potrebnému na to, aby slovo hovorilo ku mne.** Keďže Slovo je živý Človek, aby som ho poznal, nemusím ho zaplaviť svojimi slovami. Môžem tiež prerušiť opakovanie Slova, aby som povedal Pánovi niektoré zo svojich úvah alebo pocitov, ktoré v tej chvíli prežívam. Dôležité je, aby si po celú dobu zachovával tento vzorec hovorenia, myslenia, modlitby k tomu Ty, teda udržiavať si postoj vzťahu k Bohu. Neboj sa povedať na začiatku možno aj tichým hlasom svoje úvahy,

otázky, vďakyvzdanie, prosby k Pánovi, nazývať ho menom.” (M. Rupnik – Rozlišovanie)

Tretím krokom je identifikovať dobré úmysly, ktoré v nás modlitba vzbudila.

“Keď vyjdeš z meditácie, Filotea, **musíš si so sebou vziať predovšetkým predsavzatia a rozhodnutia, ktoré si urobila, aby si ich hneď v priebehu dňa uviedla do praxe. Toto je nevyhnutné ovocie meditácie.**

Keď odchádzate od modlitby, ktorá zaujala vaše srdce, musíte si dávať pozor, aby ste ňou netriasli; riskovali by ste, že sa vám rozleje balzam, ktorý ste modlitbou nazbierali. Chcem tým povedať, že ak je to možné, mali by ste zostať trochu ticho a postupne vrátiť svoje srdce od modlitby k práci a čo najdlhšie si zachovať city a náklonnosť, ktoré vo vás rozkvitli.

Na osobnú modlitbu a meditáciu

- 1) Je tvoja modlitba tichým počúvaním Božieho slova?
- 2) Stáva sa toto počúvanie skutočným a osobným dialógom s Pánom?
- 3) Nech ťa Mária sprevádza v modlitbe, aby si bol dobrou pôdou pre semeno Slova.

Mesačný záväzok

Venovať čas modlitbe s Božím slovom

POZNAŤ JEDEN DRUHÉHO

ADMA V PORTUGALSKU

- V prvom rade by sme boli radi, keby ste nám v krátkosti povedali niečo o sebe. „Odkiaľ pochádzate?“

- Z Európy – Portugalsko. Odpovedám za seba, (Sr. Maria Fernanda Afonso - provinčná animátorka ADMA), a tiež v mene Dona Joaquina Taveiru da Fonseca - provinčného animátora združenia ADMA. Sme tiež delegátmi saleziánskej rodiny.

- Niečo o vašej histórii a skúsenostiach so životom a vierou? - Ako dlho ste SDB / FMA.

- Sestrou FMA som už 41 rokov. Narodila som sa v kresťanskej rodine, kde sa ruženec modlil každý deň. Boli sme piati súrodenci. So sestrami FMA som sa stretla, keď som mala 11 rokov a navštevovala som internátnu školu.

Už na konci toho roku som povedala kamarátke z môjho mesta, tiež bola na internáte, že by som sa chcela stať sestrou. A dnes sme obe FMA.

Láska k Márii sa na internáte veľmi pestovala, ale v tom čase nám ešte o združení ADMA nikto nič nehovoril.

Joaquim Taveira je SDB už 60 rokov a kňazom 50 rokov. Od detstva sa cítil očarený saleziánskym prostredím. Vstúpil do malého seminára saleziánov v Poiaras da Régua.

- Ako dlho ste duchovnými animátormi združenia ADMA?

- Už 10 rokov som provinčnou animátorkou združenia ADMA. Don Taveira je provinčným animátorom ADMA už 7 rokov.

- S čím a s kým ste sa predtým zaoberali?

- Bola som učiteľkou, asistentkou, katechétkou, riaditeľkou, provinciálnou sekretárkou, delegátkou spolupracovníkov ASC a od roku 2012 som robila prakticky toto všetko pospolu, ale nikdy som nemal vedúcu úlohu.

Teraz som delegátkou spolupracovníkov celého Portugalska, koordinátorkou miestnej pastoračnej starostlivosti, asistentkou, pracujem vo farnosti a som katechétkou.

Don Taveira bol dlhé roky učiteľom, školským koordinátorom, koordinátorom pre šport, riaditeľom a predovšetkým kňazom a farárom. Momentálne je tiež delegátom saleziánskej rodiny, spolupracovníkov,

delegát pre VDB, ako aj delegát provinciálneho i miestneho spoločenstva ADMY.

- A teraz prejdime k ADME... Ako a kde sa združenie vyvíjalo vo vašej provincii/regióne?

- Združenie Márie Pomocnice kresťanov existuje v Portugalsku už mnoho rokov, bolo spojené so saleziánskymi dielami už od začiatkov portugalskej provincie Svätého Antona. Amador Anjos, v časopise pri príležitosti stého výročia saleziánskej práce v Portugalsku, 1894-1994, na s. 96 píše:

“V kontexte portugalskej provincie zažilo Združenie Ctiteľov Márie Pomocnice už v jej začiatkoch relatívny rozkvet. Potom vstúpilo do dlhej fázy zabudnutia. V poslednej dobe sa obnovuje a snaží sa o minimálnu organizáciu a formáciu, pričom si uvedomuje, že dnes sa nemôže obmedzovať na súbor náboženských praktík a nosiť odznak, ale musí brať apoštolát ako neoddeliteľnú súčasť svojej duchovnosti”.

V rozhovore s donom Joãom de Britom, bývalým provinciálom SDB, som dostal potvrdenie týchto údajov, keď mi povedal: “Pôvod Združenia Ctiteľov Márie Pomocnice v Portugalsku bol prirodzene spojený s príchodom saleziánov do Portugalska, ale jeho plnšia realizácia nepochybne súvisí s iniciatívou dona Álvaro Gomesa asi pred 40 rokmi, a v tom čase sa tiež ujala tradícia Púte do svätyně Panny Márie Pomocnice kresťanov v MOGOFORES, ktorá sa v roku 1986 stala národnou púťou”.

V komunitách FMA sa až v roku 1988 objavila prvá skupina ADMA v Cascais, v Externato Nossa Senhora do Rosário, ktorú založila Sr. Rosa Teixeira, vtedajšia riaditeľka, a potom nasledovala Sr. Lea Teixeira, prvá miestna a provinčná animátorka.

- Môžete nám dnes povedať, koľko miestnych skupín existuje a koľko majú členov?

- Účasť na rôznych aktivitách organizovaných asociáciou sa v dôsledku pandémie výrazne znížila. Pomaly sa zotavuje. V súčasnosti je v Portugalsku 16 skupín, z ktorých 9 sú skupiny SDB, na nasledujúcich miestach: Estoril, Évora, Funchal, Lisabon, Manique, Mirandela, Mogofores, Porto, Cabo Verde. V domoch FMA je ich 7 na nasledujúcich miestach: Abrantes, Arcozelo, Assunção, Bairro do Rosário, Monte Estoril, Setúbal a Vendas Novas. **Počet členov Združenia**

Poznať jeden druhého

podľa sčítania obyvateľov, domov a bytov v roku 2021 je 615, pričom 200 je pridružených k FMA a 415 k SDB. Odvtedy však prišli ďalší noví členovia.

- Ako je združenie štruktúrované na provinčnej a miestnej úrovni?

- Asociácia je organizovaná podľa predpisov ADMA. Existuje provinčná rada a v miestnych skupinách miestne rady. Niektorí mali voľby v správnom čase, iní nie.

- Môžete nám povedať niečo viac o živote a ceste v združení?

- Členovia sa stretávajú mesačne, blízko alebo presne na mesačnú spomienku Márie Pomocnice. Prehľbujú sa formačne, organizujú konkrétne aktivity, ktorých hlavným cieľom je **“podporovať lásku k Panne Márii pod názvom Pomocnica kresťanov”** a **“rozširujú nábožnosť adorácie Ježiša prítomného vo sviatosti Eucharistie”**. Niektoré skupiny organizujú chvíle eucharistickej adorácie a mariánskej modlitby otvorené pre iných, alebo sa zúčastňujú na tých, ktoré organizuje komunita SDB alebo FMA.

V domoch SDB sa Eucharistia slávi vždy 24. Národný deň ADMA sa slávi v deň púte do Národnej svätyne Márie Pomocnice kresťanov. Formačné témy sú vo všeobecnosti tie, ktoré posielala Primárna ADMA v Turíne. Miestne skupiny ADMA sa zúčastňujú na púťach (v októbri do svätyne Márie Pomocnice kresťanov; v máji do svätyne Fatimy), na duchovných obnovách a iných vzdelávacích aktivitách organizovaných na národnej úrovni. Niektoré skupiny tiež spolupracujú na sociálno-charitatívnych aktivitách a v službe miestnej Cirkvi.

- Ako žijete vo vzťahu s ostatnými skupinami saleziánskej rodiny?

- Združenie ADMA sa prostredníctvom svojho národného prezidenta zúčastňuje na každoročnej Konzulte saleziánskej rodiny a na webovej stránke saleziánskej rodiny (Slovko do ucha). Prostredníctvom členov miestnych centier v troch národných akciách pre celú saleziánsku rodinu (Púť do svätyne Márie Pomocnice kresťanov v októbri; v januári sa venujeme Heslu Hlavného predstaveného, ktoré každoročne prichádza; Púť do svätyne Panny Márie Fatimskej v máji) a na miestnej úrovni organizujú chvíle pohody a osláv s ostatnými skupinami saleziánskej rodiny prítomnými v dome a niekedy aj v okolí.

- Keď premýšľate o budúcnosti, aké myšlienky a projekty máte na zachovanie viery medzi ľuďmi a na podporu lásky k Ježišovi v Eucharistii a zverenie Márii? A pre mladých ľudí?

- Túto otázku si chceme postaviť pred seba v septembri na prvom stretnutí tohto roku so zástupcami miestnych združení.

Myslím si, že by bolo dobré pokúsiť sa pozvať najcitlivejšie rodiny do katechetických skupín, aby oživila lásku k Panne Márii v rodinách.

A navrhujem Primárnej ADME, aby lepšie propagovala rôzne aktivity vyvinuté s rodinami a mladými ľuďmi, aby sa osvedčené postupy mohli zakoreniť v iných krajinách.

Práca vykonaná s existujúcimi skupinami bola dôležitá pre oživenie oddanosti kresťanov Márii Pomocnici medzi jednoduchými ľuďmi našej spoločnosti a pre život podľa kresťanských a saleziánskych princípov, ale na kresťanskej a saleziánskej úrovni je ešte veľa formačnej práce. Rodiny veľmi strácajú svoj vzťah k Márii.

“Podporovať lásku k Panne Márii pod názvom Pomocnica kresťanov.”

ODOVZDAJ, DÔVERUJ A USMIEVAJ SA

ÚVOD

LIST HALVNÉHO PREDSTAVENÉHO DON ÁNGELA FERNÁNDEZA ARTIMEHO

**“Bez Márie Pomocnice kresťanov by sme boli niečím iným, ale určite nie saleziánmi a nie saleziánskou rodinou!”
(Fr. Ángel Fernández Artime).**

kresťanskému ľudu cestu posvätenia a apoštolátu, ktorá je jednoduchá a prístupná pre všetkých, s cieľom brániť a podporovať vieru ľudí a zveľaďovať obsah ľudovej nábožnosti.

Pápež František tiež pripomína:

“Spomienka na svätého Jána Bosca, ako zakladateľa saleziánskej kongregácie, dcér Márie Pomocných kresťanov, Združenia saleziánskych spolupracovníkov a Združenia Márie Pomocnice kresťanov a ako otca dnešnej saleziánskej rodiny, je v Cirkvi živá.”

“Veriť, dôverovať a usmievať sa!”

Toto je názov listu, ktorý adresoval hlavný predstavený don Ángel Fernández Artime, saleziánom a celej saleziánskej rodine pri príležitosti 150. výročia založenia Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA), ktoré don Bosco založil 18. apríla 1869, rok po vysvätení Baziliky Márie Pomocnej kresťanov vo Valdoccu.

Túžbou dona Angela je obnoviť mariánsky rozmer saleziánskeho povolania a zrealizovať výzvu, ktorú don Egidio Viganò adresoval v tom čase, keď nás pozval, aby sme ***“vzali Pannu Máriu do domu.”***

Tento list nám môže pomôcť oživiť v našich srdciach tú istú lásku k Matke Božej, ktorá viedla dona Bosca po celý jeho život:

“Bez Márie Pomocnice kresťanov by sme boli niečím iným, ale určite nie saleziánmi a nie saleziánskou rodinou!” (Fr. Ángel Fernández Artime).

Na záver hlavný predstavený hovorí:

*“Keď vzdávame vďaka za týchto 150 rokov života Združenia Márie Pomocnice kresťanov, zaviazme sa, verní charizme nášho svätého zakladateľa saleziánskej rodiny, aby sme sa nechali viesť Duchom Svätým za obnovený evanjelizačný a výchovný impulz... Podstatná časť tohto evanjelizačného impulzu spočíva v **obnovení Združenia s privilegovanou pozornosťou voči rodine a novým generáciám**”.*

V nasledujúcich článkoch budeme obsah listu obohacovať o živú túžbu posilniť úctu k Márii Pomocnici kresťanov a adoráciu Ježiša v Eucharistii.

Andrea a Maria Adele Damiani

Skrze Združenie ADMA chcel don Bosco ponúknuť

400. VÝROČIE SMRTI SVÄTÉHO FRANTIŠKA SALESKÉHO

SVÄTÝ FRANTIŠEK SALESKÝ A DUCHOVNÉ SPREVÁDZANIE

Jedným z aspektov, ktoré preslávili svätého Františka Saleského, je jeho duchovné sprevádzanie. Témy tohto sprevádzania a predovšetkým jeho spôsoby nachádzame v troch jeho spisoch: Filotea, Listy a Duchovné rozhovory.

Keď sv. František študoval v Paríži u jezuitov, vo veku 18 až 20 rokov, zažil skúsenosť duchovného sprevádzania, ktorú by sme mohli označiť ako "urob si sám". Bol to traumatizujúci zážitok, pretože bol vedený v úplnej autonómii, dôsledne podľa jezuitského textu s názvom "Kniha spoločnosti".

Krátko po prečítaní tejto knihy sa ocitol dezorientovaný a rozorvaný uprostred škrupúl a perfekcionizmu. Nakoniec sa mu podarí prelomiť túto situáciu, keď zistí, že nás musí viesť dôvera v Božiu lásku a pomoc múdreho sprievodcu. To všetko preto, aby sme mohli v harmónii spoznávať a preto, aby sme sa cítili milovaní.

Zábery, ktoré vidíme, nás privádzajú do Annecy, do domu nazývaného "Gallerie" – Galérie, kde sa začínajú prvé kroky rehoľného rádu (Dcéry Navštívenia), ktorý mal založiť svätý František.

Svätý biskup zhromažďuje na nádvorí svojich prvých učeníkov, medzi ktorými je aj Jana de Chantall, a prostredníctvom rozhovorov plných rodinnosti, ale aj prítomnosti, ich formuje pre úplné darovanie sa Pánovi.

Tieto jeho príhovory otca a brata nájdeme zhromaždené v diele Rozhovory a hneď si z nich niečo priblížime:

"Teraz sa ma opýtate, čím sa duša, ktorá sa úplne odovzdala Bohu, vnútorne zaoberá: nerobí nič iné, len zostáva s naším Pánom vo svätej nečinnosti, bez toho, aby sa o niečo starala, ani o svoje vlastné telo, ani o svoju vlastnú dušu. V skutočnosti, keď sa pustila pod Božiu prozreteľnosť, prečo by mala premýšľať o tom, čo sa s ňou stane? Nemyslím tým však, že nemusíme premýšľať o veciach, ku ktorým sme zaviazaní, každý podľa svojho vlastného poverenia.

Například, ak nejaká sestra dostala na starosť záhradu, nemala by povedať: Nemusím na to myslieť; Pán sa postará. Podobne aj predstavená alebo tá, čo začína učiť, nemala by povedať: Odovzdala som sa Bohu a odovzdávam sa do jeho vôle. A pod touto zámienkou potom zanedbávať prípravy potrebné na splnenie ich úlohy v úrade, ktorý dostali."

V duchovnom sprevádzaní je František veľmi blízky, veľmi citlivý a jemný, ale rovnako aj veľmi jasne navrhuje cestu k svätosti.

Vo Filotei, na konci prvej časti, teda v podstate na začiatku tejto cesty, je symbolický, intenzívny a odhodlaný text, ktorý nás vyzýva, aby sme náš krst brali veľmi vážne.

"Chcem byť obrátený k Bohu, ktorý je dobrý a milosrdný; Túžim, navrhujem, vyberám a neodvolateľne sa rozhodujem slúžiť mu a milovať ho teraz a na večnosť. Pre toto sa mu zverujem, darujem sa mu a zasväcujem mu svojho ducha so všetkými jeho schopnosťami; svoju dušu so všetkými jej silami; svoje srdce, so všetkými jeho náklonnosťami; svoje telo so všetkými jeho zmyslami. Prehlasujem, že už nechcem žiadnym spôsobom zneužívať žiadnu časť svojej bytosti proti jeho božskej vôli a jeho zvrchovanému panstvu. Jej sa obetujem v duchu, aby som bol navždy voči nej verným a poslušným stvorením, ktoré už nechce zmeniť názor, ale činiť pokánie... Ó Pane, ty si môj Boh, Boh môjho srdca, Boh mojej duše a ducha; ako takého ťa vyznávam a takému sa klaniam teraz i naveky. Nech žije Ježiš."

400. výročie smrti svätého Františka Saleského

Dobre teda vidíme, aké je to jasné a veľmi odhodlané. Text, ktorý sme počuli, znie ako vyhlásenie vojny; ale zároveň je veľmi jemný: jemný v prijatí osobných príbehov, jemný pri naprávaní postojov a tiež pri podpore v únavách.

On sám povie, že v každej záhrade sú bylinky a kvety, ktoré si vyžadujú osobitnú pozornosť.

“Často v sebe prebúdzajte ducha radosti a jemnosti, to je pravý duch oddanosti, a ak vás niekedy prepadne opačný duch smútku a zatrpknutosti, prudko vrhnite svoje srdce do Boha a zverte ho mu. Choďte na prechádzku, prečítajte si jednu z kníh, ktoré máte najradšej.”

Malé objasnenie, ktoré je však kľúčom k interpretácii jeho štýlu, k nám prichádza od hlbokého znalca a životopisca Františka: jezuitu Andrého Raviera.

„Počas mojej práce ma zasiahol základný zákon listovej korešpondencie Františka Saleského. Pre neho neexistuje duchovné vedenie, ak neexistuje priateľstvo, to znamená, komunikácia, vzájomný vplyv.

Na druhej strane nikdy sa nevzdáva právomoci, ktorú musí mať ako biskup, spovedník a radca, ale táto autorita vždy zostáva veľmi pokorná, veľmi ľudská, a odvážim sa povedať, veľmi nežná.

Vie, že jedine Boh koná v srdci človeka a že iba duch dáva účinnosť slovám pastiera. Kráča tak, že robí jeden krok za druhým. Hľadá, pýta sa, trpí, dúfa a modlí sa a je úplne v pohode len vtedy, keď so svojim korešpondentom tvorí jedno srdce, jednu dušu a jedného ducha.

Pokúsme sa pripomenúť si a v syntéze poukázať na niektoré základné vlastnosti jeho sprevádzania.

Na začiatku Filotei, v tretej kapitole prvej časti, František spája kresťanskú svätosť a existenciálny stav s veľkou jednoduchosťou.

Kresťanský život musí žiť inak pán, remeselník, sluha, princ, vdova, dievčina, nevesta. Ale to nestačí: vykonávanie nábožnosti musí byť primerané silným stránkam, povolaniam a povinnostiam jednotlivcov. Akýkoľvek druh drahého kameňa, ponorený do medu, sa stáva jasnejším, každý podľa svojej vlastnej

farby. To isté platí pre kresťanov: každý sa stáva srdečnejším a sympatickejším vo svojom povolaní, ak je sprevádzaný nábožnosťou. Starostlivosť o rodinu je pokojnejšia, láska medzi mužom a ženou úprimnejšia, služba kniežata vernejšia, všetky zamestnania sladšie a príjemnejšie.

Modlitba a meditácia sú určite dve základné pomôcky na ceste sprevádzania, ktoré František navrhuje. Ďalšími pomôckami sú štipka metódy a veľa konkrétnosti.

Filotea, musíš mať so sebou predovšetkým prijaté predsavzatia a rozhodnutia, aby si ich hneď v priebehu dňa uviedla do praxe. To je nevyhnutné ovocie meditácie. Ak chýba, meditácia je nielen zbytočná, ale často aj škodlivá, pretože cnosti, o ktorých sa medituje, ale ktoré sa nepraktizujú, naplňajú ducha domýšľavosťou a my nakoniec veríme, že sme tým, čím sme si predsavzali byť: môžeme sa stať takými, akými sme sa rozhodli byť, len vtedy, keď sú predsavzatia plné života a pevné; nie vtedy, nie keď sú pomalé a nedôsledné, a preto predurčené na to, aby sa nerealizovali.

František nás vo svojich spisoch vyzýva, aby sme neunikali z nášho životného stavu. Je to naša prvoradá zodpovednosť a nesmieme ju žiť povrchno. Madame de Brulardovej, manželke predsedu burgundského parlamentu, píše:

“Sme tým, čím sme... sme to, čo Boh chce. Najväčšie zlo je chcieť vždy byť tým, čím nemôžeme byť, ... Nemáme siať na poli nášho blížneho; nechcete byť tým, čím nie ste, ale chcete byť tým, kým ste. Načo je nám stavať hrady v Španielsku, ak máme žiť vo Francúzsku? Musíme prekviatať tam, kde nás Boh zasadil.”

“Prekviatať tam, kde nás Boh zasadil”, prijímajúc “bon plaisir de Dieu” – “ako Boh chce”.

Pre Františka je to najvyššie pravidlo. On na tom mieste žije, a takto vzdeláva laikov a zasvätené osoby.

To všetko však s osobitným podfarbením: robiť “všetko z lásky a nič nasilu”; nádherné saleziánske učenie, ktoré nám vysvetľuje táto časť listu.

“Po prosbe o lásku k Bohu treba prosiť o lásku k blížnemu. Radím vám, aby ste občas navštívili nemocnice, potešili chorých, ošetrovali ich neduhy a modlili sa za nich, pomáhali im. Pri tom všetkom

400. výročie smrti svätého Františka Saleského

dbajte na to, aby váš manžel, vaši sluhovia a vaši príbuzní neľutovali, ak sa v kostole zdržíte príliš dlho, alebo ak ste zanedbali starostlivosť o domácnosť.

Musíte byť nielen nábožná a milovať nábožnosť, ale musíte ju urobiť milou pre všetkých a urobíte ju milou, ak ju urobíte užitočnou a príjemnou. Chorí budú milovať vašu nábožnosť, ak nájdú útechu vo vašej pravej láske; vaša rodina (bude milovať vašu nábožnosť), ak zbadá, že sa viac staráte o ich dobro, že ste milšia v napomínaní a tak ďalej; váš manžel, ak vidí, že čím viac rastie vaša nábožnosť, tým milšia ste k nemu a sladšia v náklonnosti, ktorú mu prinášate; vaši príbuzní a priatelia, ak vo vás vidia väčšiu úprimnosť a vytrvalosť a blahosklonnosť k ich vôli, ak nie sú v rozpore s vôľou Božou. Stručne povedané, vaša nábožnosť musí byť príťažlivá.”

Túto malú prehliadku ukončíme v kostolíku “Galérie”. Bola to malá pivnica, ktorú František premenil na kaplnku pre svoje sestry a pre tých, ktorí chceli vstúpiť, aby sa pomodlili.

Vchod do kaplnky vedie priamo na ulicu. Z tých istých dverí vychádzali prvé sestry, aby navštívili chudobných a chorých. Posvätné prostredie, ktoré nás privádza späť k Bohu, protagonistovi našich ciest viery a lásky.

Don Michele Molinar

Zdroj: [InfoANS](#).

Z MILOSTI PRIJATÉ

“PANE, AK CHCEŠ, MÔŽEŠ MA UZDRAVIŤ” DON GIUSEPPE QUADRIO A MARIA PIA GALLO

“Pane, ak chceš,
môžeš ma uzdraviť.”

Máj 2016, po 2 mesiacoch lekárskeho vyšetrení a analýz dostávam diagnózu: IV. štádium rakoviny maternice, s metastázami do lymfatických uzlín, pečene a kostí, neoperovateľné a liečiteľné iba chemoterapiou.

Bolo to ako ísť a naraziť na stenu, bola som vystrašená a plná obáv. Strach z toho, že to nezvládnem, strach o moju rodinu, o môjho manžela, o našich päť detí. Už som sa nemohla ani modliť.

Ale niekto to urobil za mňa: **okamžite som bola obklopená modlitbami a náklonnosťou všetkých spoločenstiev ADMA, a nepreháňam, celej veľkej Saleziánskej rodiny, čo je skutočnou Božou silou!** Tak sa začali novény k ctihodnému **donovi G. Quadriovi**, k tomuto veľkému kňazovi, ktorý si ma vzal pod svoju ochranu.

Raz v noci sa mi o ňom dokonca snívalo a zakrýval ma zlatou prikrývkou... Ale vráťme sa k deviatniku: bola to pre mňa veľká emócia, keď som tam videla toľko rodín (a toľko detí a mladých ľudí!), ako sa za mňa modlia, cítila som sa takmer nehodná. A milosti na seba nenechali dlho čakať: liečbu som veľmi dobre znášala, napriek tomu, že každá mala nespočetné množstvo vedľajších účinkov. A medzitým som sa naďalej odovzdávala celým srdcom a ponúkla som svoju chorobu za vieru svojich detí. Často som

hovorila: **“Pane, ak chceš, môžeš ma uzdraviť.”**

Potom po všetkých tých mesiacoch terapie, PET pred niekoľkými týždňami: nádorové lézie zmizli, som vyliečená! Pre lekárov takmer zázrak; pre mňa a môjho manžela veľká milosť prijatá skrze príhovor dona Quadria a pre vieru mnohých priateľov, ale aj mnohých neznámych ľudí, ktorí sa za mňa modlili. Moje srdce je plné radosti a vďačnosti, naozaj sa cítim súčasťou veľkej rodiny rodín, ktoré kráčajú spolu pod vedením Ježiša a Márie Pomocnice kresťanov. Áno, drahí priatelia, môžem dosvedčiť, že viera robí zázraky a chcem sa vám všetkým poďakovať za lásku, ktorú ste mi dali s istotou, že Boh vám stonásobne vráti tu dole aj v raji!

Saleziánsky bulletin,
Maria Pia Gallo, ADMA Turín.

Ak ste dostali milosť, pošlite krátke svedectvo spolu s fotografiou na adresu: adma@admadonbosco.org

RODINNÉ SPRÁVY

ADMA Duchovná obnova pre mládež

Cesana - Na konci leta, v dňoch od 2. do 4. septembra, sa asi päťdesiat mladých ľudí zúčastnilo duchovných cvičení navrhnutých primárnou ADMA: 30 chlapcov zo strednej školy a 20 z gymnázia; sprevádzali ich okrem dvoch saleziánov aj tímy zložené z manželských párov, mladých vysokoškolákov a pracujúcich.

Boli to dni, keď sa človek mohol zastaviť a nadýchnuť, aby našiel osvieženie nielen z úmorných horúčav posledných mesiacov, ale aj, či skôr predovšetkým z preťaženia dní a neustáleho zhonu vecí, ktoré treba urobiť, a ktoré sa

striedajú s vlažnou nečinnosťou dlhých letných hodín, ktoré zvyčajne vyplňajú prázdniny mladých ľudí a dospievajúcich. Zastaviť sa, mlčať, počúvať, modliť sa a hrať sa: **to boli tri dni Cesany, príležitosť otvoriť srdce a vytvoriť si v tichu priestor na stretnutie s Pánom, na počúvanie jeho slova a na množstvo saleziánskej veselosti, ktorá explodovala medzi jedným mlčaním a druhým, medzi jednou katechézou a druhou, v hrách, tancoch, piesňach, rozprávaní počas prechádzky, v hlučnom rozprávaní pri stoloch počas jedla a dokonca aj v upratovaní, ktoré nasledovalo v kuchyni a refektári.**

Zatiaľ čo staršie deti rozjímali nad podobnosťami a venovali sa témam počúvania Slova, vzťahu medzi milosrdenstvom a spravodlivosťou, slobodou a odpustením, stredoškólači uvažovali o svojich vzťahoch s Bohom, v rodine a s priateľmi, pričom vždy vychádzali zo Slova. Dni, ktoré boli pre stredoškólačov poznačené chválou, každodennou svätou omšou a ružencom a pre mladších modlitbami v podobe čítaní, piesní a všadeprítomných troch Zdravasov od dona Bosca pred spaním, vyvrcholili posledný večer spoveďou a adoráciou a skončili záverečnou svätou omšou spolu s rodičmi. Chlapci sa vrátili domov jednotnejší, radostnejší a plní energie na začiatok roka, pričom si však neodpustili kritickú poznámku: tri dni sú príliš krátke!

ADMA Primárne duchovné ústranie

Viac ako 300 ľudí sa zúčastnilo na prvom výstupe Turínskej ADMY

Castelnuovo Don Bosco, Taliansko – 18. september 2022 – Každoročné putovanie primárnej ADMY v Turíne sa začalo prvou duchovnou obnovou na Colle Don Bosco, kde sa zhromaždili rodiny z Piemontu a Ligúrie. Zúčastnilo sa ho viac ako 300 ľudí a medzi nimi bolo prítomných veľa detí a mladých ľudí, ktorí strávili nedeľu striedaním hry a modlitby pod starostlivým vedením mnohých animátorov.

Pod vedením pána Alejandra Guevaru, svetového duchovného animátora ADMA, a don Roberta Carelliho sa tento deň rozvinul do rôznych momentov formácie a duchovného rastu: katechéza, sviatosť zmierenia, adorácia, ruženec, zdieľanie a Eucharistia. Tohtoročnou témou je východiskový bod života každého kresťana: láska, teda ako prežívať konkrétnu a citlivú lásku k Bohu, pre Boha a následne lásku k druhým. Každý bol stvorený Božou láskou a ako hovorí svätý Augustín: "Stvoril si nás pre seba, Pane, a naše srdce je nepokojné, kým nespočívá v tebe". Mesačným záväzkom je dôverovať Bohu modlitbou: **"Pane, pomôž mi zakúsiť tvoju otcovskú lásku."**

Miestna ADMA Oratória Don Bosco Jaboatão dos Guararapes, Pernambuco, Brazília

24. mája, na sviatok Márie Pomocnice kresťanov, 24. júla, v pamätný deň, a 18. augusta, počas slávnosti na počesť sv. Jána Bosca, sme si obnovili členstvo v združení za prítomnosti nášho miestneho duchovného direktora.

Pri tejto príležitosti sme dostali nové medaily a nové stuhy, udelil nám ich náš provinciálny duchovný animátor. Boli to chvíle veľkého spoločenstva a účasti s požehnaním Márie Pomocnice kresťanov a nášho otca zakladateľa dona Bosca.

Pripomíname, že na budúci rok, **v januári 2023, naša miestna ADMA oslávi 70. výročie svojho pričlenenia do Primárnej ADMY, presne 10. januára 1953, s číslom 907.**

Eunice Silveira
 koordinátorka oratória ADMA D. Bosco
 Jaboatão - PE – Brazília.

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KRESŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. V predmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina). Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.